

vsake publicirane knjige in če bi se dinamika publiciranja nadaljevala kot doslej, bi jih do leta 2040 izdali že kakih 200 milijonov, za kar bi te knjižnice potrebovale 8.000 km polic. Nič bolje ni v strokovni sferi informacijske industrije. Tehnična dokumentacija za sodobno letalo tehta več kot letalo samo. "O vsaki stvari je že toliko napisanega" pravi Thurber, "da ne moreš več ničesar najti o njej".

Na splošno se pisarne kar dušijo v papirju in pisarniški delavci ne morejo več zagotoviti niti kvalitete niti učinkovitosti pri delu z informacijami. Philips ocenjuje, da ima v povprečju vsak pisarniški delavec v zahodni Evropi kartoteko z 20.000 dokumenti, ki ji letno doda 5.000 in iz nje izloči 3.000 dokumentov. Podobno je tudi v ZDA. Znana konzultantska firma Arthur D. Little, Inc. ocenjuje, da je samo v pisarnah poslovnih sistemov shranjeno čez 300 milijard dokumentov in da vsak pisarniški delavec doda v to "zakladnico" povprečno 4.000 kosov papirja na leto. Vso to maso informacij skuša informacijska industrija spraviti pod kontrolo z zaposlovanjem novih pisarniških delavcev, vendar pa učinkov, ki bi kompenzirali povečano zaposlovanje, ni. Eminenten ekonomist in profesor na MIT L.C. Thurow pravi, da problem produktivnosti v ZDA ne zavisi od plavih, temveč od belih ovratnikov. Od vojne sem se je produktivnost v materialni proizvodnji podvojila v informacijski sferi pa narašča le za kakšne 4% na desetletje.

Kljub tem slabostim pa stroški pisarniškega dela dosegajo že kar grozljive razsežnosti. Firma Booz, Allen & Hamilton ocenjuje, da so ZDA že leta 1982 porabile za delo belih ovratnikov več kot bilijon dolarjev. Stroški živega dela pa še naraščajo za okrog 15% letno. Po drugi strani pa je za sodobno informacijsko tehnologijo značilno vztrajno nižanje stroškov. Stroški proizvodnje procesorjev se vsako leto zmanjšajo v povprečju za 25%, pomnilnikov pa celo za 40%. Če ob tem upoštevamo še vrsto odličnih lastnosti teh naprav, kot so: